



Nuuk, 30.10. 2009

I medfør af § 36. stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg herved følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:
(Medlem af Inatsisartut Harald Bianco, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål til Naalakkersuisut :

Hvilke overvejelser har Naalakkersuisut med hensyn til den kvoterede jagt på isbjørne i Østgrønland, idet jeg kan oplyse at det ikke er første gang at dette spørgsmål stilles ?

Begrundelse:

I tilknytning til den kvoterede fangst- og jagt på forskellige byttedyr ved Vestgrønland som på Østkysten, er isbjørnen som bekendt også den art som allerede er kvoteret.

Det er også almindelig kendt, at lokaliteterne hvor isbjørne holder til er forskellige afhængig af hvor i Vestgrønland eller i Østgrønland man befinder sig. Det er ligeledes almindelig viden, at baggrunden for at indføre kvoter normalt finder sted efter bestandsoptælling af et hvilken som helst byttedyr som står i fare for reduktion.

Jeg kan oplyse at jeg hvad angår den kvoterede fangst- og jagt på isbjørne, har søgt oplysninger hos Grønlands Naturinstitut for derigennem at få en nærmere og præcis forklaring på hvorfor isbjørnejagten er kvoteret i Østgrønland.

Fra Naturinstitutets side kunne man oplyse, at der ikke er nærmere forklaringer til hvorfor arten er kvoteret, idet der aldrig tidligere på Østkysten har været optællinger af isbjørnebestandens udbredelse. Den eneste grund der skulle være hertil var efter deres oplysninger, at der ikke eksisterer nogen viden om isbjørnebestandens størrelse i Østgrønland. Som følge af denne manglende viden kunne Naturinstitutet derfor ikke give en kvalificeret rådgivning, og det blev samtidig oplyst at en bestandsoptælling muligvis først ville finde sted i 2012, da kyststrækningen er meget langstrakt.

Lad mig indskyde, at isbjørnens udbredelse i Østgrønland strækker sig fra det nordligste punkt på Østgrønland til sydspidsen af Grønland, en strækning på henved 2 tusinde kilometer. Områderne omkring Tasiilaq og Ittoqqortoormiut som er isbjørnejægernes traditionelle fangstområder, er set i forhold til hele kyststrækningen ganske små jagtområder, når man ser bort fra at fangere fra Tasiilaq også kan fange isbjørn - så længe kvoten endnu ikke er opbrugt - en del af sommeren en måneds tid i forbindelse med narhvalsfangsten længere nordpå.

Set i betragtning heraf og set i forhold til isbjørnens store udbredelse, kan man sige at den eksisterende bestand i sig selv er beskyttet, da der kun er tale om et meget lille jagtområde. Desuden er årstidens vejrlig med minimum 2 måneders stormperioder, naturens egen form for beskyttelse af isbjørnen.

Vi der lever på østsiden, har især de aller seneste år – med fangernes observationer in mente, observeret at bestanden af isbjørne er voksende. Bestanden er således i dag så stor, at det nu er forbundet med fare at gå sig en vandretur uden riffel ikke langt fra byen. Og det er mere normalen end undtagelsen, at isbjørne jævnligt frekventerer byen og vore bygder.

En del af Naturinstituttets forklaring herpå skulle angiveligt være (et skud i tågen), at storisen ud for østkysten er reduceret kraftigt. Vi der lever i øst mener ikke at dette kan være årsagen. Hvis dette var tilfældet ville der ikke være isbjørne om sommeren de perioder hvor der heller ikke er storis.

Vi tror helhertet på vore fangeres beretninger. Disse fangere som langt op i det 19 århundrede tog på helårsfangstrejser, enten nordover eller mod syd, beretter jo stadig om at der langs indlandsisens rand er store isbjørnelokaliteter, så store at isbjørne (fordi de er så mange) i lighed med rensdyrene har et system med stier/rensdyrveksler. Disse lokaliteter og områder har minimum de sidste 15 år ikke været genstand for helårsfangstrejser, hvorfor der nu må være meget store bestande af isbjørne.

Afslutningsvis vil jeg nævne at Naturinstituttet har oplyst mig om, at kompetencen med hensyn til at ændre på den kvoterede isbjørnefangst, ligger hos Grønlands Selvstyre.

Vi fra Østkysten mener helt bestemt at den nuværende kvoterede isbjørnefangst i Østgrønland bør bringes til ophør – så længe der end ikke er foretaget en bestandsoptælling.

Borgerne i øst er i farezonen og kan risikere isbjørneangreb og vi håber derfor, at man ikke bare lader stå til og blot afventer dødsfald, da en unkladelse jo før har haft sådan en udgang !

Afslutningsvis vil jeg endvidere pege på, at en ophør af denne kvoterede fangst- og jagt ville give vores fangere en tiltrængt og nødvendig indkomstmulighed.

Med venlig hilsen

Harald Bianco
Medlem af Inatsisartut, IA